

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 17-031

Startnummer appelland: 198601551

Appelland is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 82441 op klacht van het Bestuur van de KNZB:

Datum: 7 april 2017

Sanctie: met ingang van 8 april 2017 niet deelnemen aan alle bindende waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin zijn ploeg 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Overweging: poging tot kopstoot (wangedrag art. L 6.1).

Wedstrijd: VZ&PC H1 – Watervlo H1 d.d. 1 april 2017.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland behandeld op 1 mei 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appelland en aanvullende verklaringen van de scheidsrechters B. en A. Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appelland gehoord.
3. Uit de gedingstukken is de Commissie gebleken, dat appelland het geven van een opzettelijke achterwaartse kopstoot ten laste wordt gelegd, waarbij niet waargenomen is of hij de tegenstander daarbij wel of niet raakte.
4. Appelland ontkent zich daaraan schuldig te hebben gemaakt en verklaart in zijn verweerschrift voor de Tuchtcommissie:

“ Wij (VZPC 1) waren tijdens de 4^e periode in de aanval met iets meer dan een minuut op de klok in een wedstrijd die verder heel fair was en zonder enige incidenten. Op dit moment kreeg ik de bal aangespeeld aan de zijkant op de helft van de tegenstander. De verdedigende partij speelde op dit moment met een achterstand van 2 doelpunten een strakke press, waardoor ik de bal niet kwijt kon bij een medespeler. Kijkend op de schotklok zag ik dat wij nog 13 seconden aanval hadden. Omdat wij met een minuut spelen te gaan in het voordeel waren, vond ik het niet nodig om direct voor een doelpoging te gaan. Het leek mij beter de 30 seconden vol te spelen, met misschien een schot in de laatste seconden voor een nieuwe aanval of nog beter een doelpunt.

Toen ik de bal niet kwijt kon en geen vrije bal van de scheidsrechter kreeg probeerde ik tijd te rekken door de bal te verdedigen. Gedurende deze actie probeerde ik mij natuurlijk iets breder te maken zodat mijn tegenstander niet bij de bal kan komen. Op eens werd er gefloten voor een vrije bal, ik keek naar de scheidsrechter aan de andere kant van de bad, want de scheids aan mijn zijde reageerde niet met gebaren. Tot mijn verbazing zag ik dat hij een rode kaart liet zien met een gebaar zonder vervanging. Op dat moment had ik niet door dat de dat deze rode kaart voor mij bedoeld was en keek ik om me heen of er ergens anders in het water iets aan de hand was. Op dat moment begreep ik nog steeds niet waarom ik een rode kaart kreeg en was daarna stomverbaasd dat de reden van deze rode kaart een opzettelijke kopstoot aan het adres van mijn directe tegenstander was. Ik was gewoon de bal aan het beschermen en het enige wat ik me kan voorstellen is dat de tegenstander te dicht op me lag en misschien uit week voor een beweging die ik maakte.”

Ter zitting licht appelland zijn verklaring nog eens toe aan de hand van een door hem ingetekende situatieschets. Appelland lag iets over het midden van het speelveld, op de helft van de tegenstander schuin tegenover de jurytafel, nagenoeg tegen de kant aan met

de bal voor en zijn tegenstander achter zich. Scheidsrechter A. stond volgens appellant op korte afstand van hem en scheidsrechter B. aan de overzijde van het bad ter hoogte van de jurytafel.

5. Scheidsrechter B. heeft gerapporteerd dat appellant de bal aan de zijlijn verdedigde met de tegenstander achter zich. Op een gegeven moment lag de tegenstander met 2 handen in de lucht, waarop appellant met zijn hoofd hard achteruit sloeg. De heer B. heeft niet kunnen waarnemen of de tegenstander wel of niet geraakt is. Volgens de scheidsrechter was er sprake van opzet, omdat de tegenstander er achter met 2 handen omhoog lag. In zijn aanvullende verklaring schrijft de heer B. voor zover van belang:

“Ik begrijp de reactie van appellant gezien de stand op het moment van overtreding. Echter ik heb de actie als eerder beschreven geconstateerd, met de agressieve beweging met het hoofd naar achteren, dat hij zoals hij in zijn verweerschrift schrijft niemand geraakt heeft is volgens mij maar goed ook.”

6. Scheidsrechter A. verklaart aanvullend dat hij het voorval niet heeft waargenomen en er van uit gaat dat zijn collega het goed gezien heeft.
7. Voor de Commissie van Beroep is niet vast komen te staan, dat appellant bewust achterwaarts een kopstoot heeft willen geven om zijn tegenstander letsel toe te brengen. De Commissie overweegt, dat appellant wel, in zijn poging de bal af te schermen voor zijn tegenstander, een kennelijk forse en onbesuisde beweging met het hoofd naar achteren heeft gemaakt, die door de scheidsrechter, aan de overzijde van het bad staande, als een opzettelijke poging tot het geven van een kopstoot kon worden opgevat. Appellant heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan onbesuisd spel. De Commissie acht hiervoor een straf van 2 wedstrijden passend.

8. De uitspraak luidt derhalve:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 7 april 2017.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant met ingang van 8 april 2017 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en Jeugd.

Een eventueel reeds als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie niet gespeelde wedstrijd dient verrekend te worden.

- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,15 in de kosten van het geding in eerste aanleg, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging VZ&PC te belasten.

Nieuwegein, 8 mei 2017

mr. J.R. Berculo, vice-voorzitter

mr. R.W. Brouwer, secretaris

mr. J. Anema, lid